

[Statsministeren]

befolkningen, også hos ungdommen. Vi lader os ikke uden videre styre af alt, hvad der siges og gøres i demonstrationer og den slags ting, men vi er lydhøre, og vi prøver på selv at vurdere, hvor meget eller hvor lidt af det, der kommer fra sådanne græsrodsbevægelser, der har betydning for os. Det gælder miljøpolitik, det gælder afspændingspolitik, det gælder spørgsmålet om atomvåben og meget andet. Sådan vil det også være fremover. Vi tør gøre det, der skal gøres, men vi lytter også til de rørelser, der er i befolkningen.

Aktuelt er det først og fremmest at få hjulpet erhvervslivet til mere og især billigere kapital. Intet alternativ er kommet fra oppositionen i dag til det, som regeringen har lagt op til i åbningstalen, og det siger jeg tak for.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Det er muligt, at jeg ikke er lige så veloplagt som statsministeren, for jeg erindrer, hvordan det var i aftes, da jeg havde en god diskussion med statsministeren i Hillerød. Jeg troede egentlig, at den var slut i aftes, men jeg kan forstå, at den nu bliver genoptaget.

Når jeg har bedt om ordet, er det først og fremmest på grund af statsministerens tonefald, mangel på logisk argumentation og demagogi, når han fremlægger sin politik: Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan regeringens forligspartier opfatter den måde at behandle folketinget på. Er det på den måde, de fire partiers politik skal lægges frem? Er det det tonefald, der anvendes, når man forhandler? (*Munterhed*). Jeg vil meget gerne vide, hvad man egentlig tænker om det. Jeg kan da godt forstå, at man ler lidt nervøst på regeringsbænken, måske kender man også tonefaldet dér. (*Munterhed*).

Ingen argumenter kan imidlertid tilsløre, at regeringen står over for 3 helt afgørende problemer, som den ikke har givet noget bud på: hvordan man får løst problemet med en stigende arbejdsløshed, en katastrofal vækst i den indenlandske statsgæld og en katastrofal vækst i betalingsbalanceunderskuddet.

Hvis statsministeren i stedet for at anvende en meget letfærdig argumentation og prøve at skyde os andre i skoene, at vi ønsker at ødelægge det danske velfærdssamfund, ville bruge sin tid på at læse de fire beslutnings-

forslag, venstre har haft liggende på folketingets og regeringens bord de sidste 12 måneder, kunne vi måske slippe for påstandene om, at vi ikke har anvist nogen som helst konkrete alternativer.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er lige, for at statsministeren skal have det at vide, medens han kan huske det. Det har jo karakter af, at statsministeren har benyttet sin sommerferie til at gå på den skole, som hr. Erhard Jakobsen har gået på, hvor man lærer, at man kan charmere folketinget med nogle morsomheder. Men hvis statsministeren i stedet ville frekventere den skole, som hr. Steffen Møller fra fagforbundet Dansk Metal har gået på, ville han dér kunne få bekræftet, at hr. Steffen Møller har sagt nøjagtig det samme om arbejdskraft og dansk økonomi, som er fremført af fremskridtspartiet i en halv snes år. Jeg beklager, at Danmarks statsminister endnu ikke har hørt, hvad økonomerne i Metal har sagt.

Formanden:

Så tager vi fat på ordførernes anden omgang.

Camre (S):

Både hr. Ellemann-Jensen og hr. Palle Simonsen var i deres indlæg inde på, at planerne om indekslåneordningerne ville være ødelæggende for den private opsparing, og jeg forstod, at hovedargumentet var, at den nødvendige gulerod, der skulle fremskaffe den opsparing, var den høje rente. Jeg tror, at både hr. Ellemann-Jensen og hr. Palle Simonsen hermed vækker falske forhåbninger for privatpensionisterne. Ingen kan være i tvivl om, at den høje rente har en betydning for konkurrenceevnen . . .

Formanden:

Jeg kan ikke høre, hvad taleren siger. Kan vi ikke få en lille smule ro?

Camre (S):

Ingen kan være i tvivl om, at den høje rente har en betydning for konkurrenceevnen, og ingen kan være i tvivl om, at høje pensionsbeløb uden produktionsmæssig dæk-